

Č. 2023.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Čechy): Bylo-li nemovitosti nabyto nucenou dražbou, může vyměřovací úřad místo ceny nabývací, t. j. nejvyššího podání, vzít za podklad výpočtu přírůstku hodnoty obecnou hodnotu v době nabytí, má-li pochybnosti, zda nejvyšší podání odpovídá obecné ceně reality v době nabytí (§ 8, odst. 2, věta 1 česk. dávk. ř. z r. 1915.

(Nález ze dne 28. února 1923 č. 3241.)

Prejudikatura: Boh. 249 a 449 adm.

Č. 2024.

Řízení před nejv. spr. soudem: Spory z poměru založeného na nař. vešk. min. z 25. ledna 1914 č. 21 ř. z. (o kancelářských pomocnících) náležejí před řádné soudy a jsou proto z kompetence nss-u podle § 3 a) zák. o ss vyloučeny.

(Nález ze dne 28. února 1923 č. 3267.)

Věc: Marie D. v L. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě (odb. r. Dr. K. Ludwig) o náhradu služebních požitků.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

Důvody: Nař. rozhodnutím ze dne 30. září 1922 č. — zamítl ministr pro Slov. žádost Marie D., bývalé kancelářské pomocnice u služnovského úřadu v L., za dodatečné poukázání platu za dobu od 15. dubna 1920 do 1. dubna 1921 v částce 7812 K jako bezdůvodnou z těchto důvodů:

Žadatelka byla přijata do státní služby dekretem ze dne 1. dubna 1921 a byla v ní ponechána do 6. září 1921. Za tuto dobu byly jí požitky řádně poukázány a vyplaceny, takže žádných nedoplatků nezůstalo. Za dobu od 15. dubna 1920 do 31. března 1921 nemůže ministr žadatelce žádného platu poukázati, neboť v tomto čase nebyla ve státní službě, ježto nebyla do ní přijata ani ministrem vnitra, ani úřadem min. pro Slov.

Její služební poměr třeba posuzovati za označenou dobu výlučně s hlediska předpisů, které byly platné pro příslušnou kategorii župních zaměstnanců před účinností zákona ze dne 22. března 1920 č. 210 Sb., pokud se týče před přijetím těchto zaměstnanců do státní služby.

Rozhoduje o stížnosti byl nss veden těmito úvahami:

Ze správních spisů je patrné, že st-lka byla dekretem župana župy Šarišské ze dne 14. dubna 1920 jmenována řádnou diurnistkou k županskému úřadu v L., že pak dekretem min. pro Slov. ze dne 1. dubna 1921 byla přijata jako kancelářská pomocnice do služeb státu čsl., že v služebním poměru tom setrvala až do měsíce září 1921, kdy byla vypovězena následkem toho, že min. vnitra její přijetí do státní služby neschválilo a neshledalo udělití jí dispens pro nedostatek věku.

Stížností domáhá se st-lka, aby jí byly vyplaceny za dobu, po kterou ještě nebyla ve státní službě, avšak konala službu jako župní diurnistka, stejné požitky, které pobírala jako státní kancelářská pomocnice.

Z dekretu ze dne 1. dubna 1921 a z rozhodnutí min. vnitra, jímž nebylo schváleno přijetí st-lky za kancelářskou pomocnici, je však patrné, že úřady opíraly jmenování st-lky kancelářskou pomocnicí o předpisy nařízení vešk. min. ze dne 25. ledna 1914 č. 21 ř. z. o kancelářských pomocnících. To patrně zejména i z toho, že se v dekretu ze dne 1. dubna 1921 výslovně praví, že služební poměr může býti zrušen obapolnou 14 denní výpovědí.

St-lka dovozuje nárok, aby jí doplacený byly požitky státní úřednice za dobu minulou z toho, že byla jmenována kancelářskou pomocnicí.

Avšak st-lka nebránila se proti onomu dekretu, jímž 1. dubna 1922 byla jmenována kancelářskou pomocnicí s 14ti denní výpovědí, a nebránila se rovněž proti tomu, jakým způsobem služební poměr její byl později rozvázn. Jest tedy míti za to, že st-lka stojí shodně se žal. úřadem na tom stanovisku, že lze na ni použít cit. nařízení ze dne 25. ledna 1914 č. 21 ř. z.

Podle § 72 t. nař. spočívá pak služební poměr kancelářských pomocníků na služební smlouvě uzavřené mezi přednostou úřadu neb oddělení a zaměstnancem, tedy na smlouvě soukromoprávní.

Spory ze soukromoprávního poměru náleží před řádné soudy a jest proto i spor, o nějž jde, dle § 3 lit. a) zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z roku 1876, jenž platí podle § 1 zák. ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. i pro Slovensko, z příslušenství nss-u vyloučen.

Bylo proto stížnost odmítnouti jako nepřípustnou. aniž bylo zapotřebí zabývat se dalšími námitkami stížnosti.

Č. 2025.

Pozemková reforma: I. * Neuplatnil-li vlastník zabraného majetku nárok dle § 11 zák. zábor. nebo dle § 20 přiděl. zák. dříve, než mu byla dána výpověď z hospodaření dle zákona náhradového, nemůže proti výpovědi důvodně namítati, že úřad tohoto nároku jeho ve výpovědi nedbal. — II. * Vlastník zabraných nemovitostí má za splnění předpokladů § 20 zák. přidělového, k nimž patří i plné zabezpečení ochrany přírodních krás a památek dle věty první tohoto ustanovení, právní nárok na to, aby mu propuštěna byla ze záboru výměra půdy přes meze dané § 11 zák. záborového. — III. Vlastník zabraného majetku nemůže se proti povinnosti odevzdati majetek ten státu hájiti tvrzením, že tu není osob, kterým by majetek ten mohl býti přidělen. — IV. K otázce převzetí příslušenství zabraných nemovitostí.

(Nález ze dne 28. února 1923 č. 3470.)

Prejudikatura: Boh. 1941, 1999 adm. a j.

Věc: Jiří H. v B. (adv. Dr. Žáček z Brna) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze (sen. pres. v. v. R. Vyšín) o výpovědi z hospodaření na zabraných nemovitostech.